

Prologus in act. apof.

Prohila sup actus apostolorum fratris Nicolai de ly
ra ordinis minorum Incipit.

Reperti sunt oēs spūs sancto. Et ceperunt loqui. Act. ii. Sicut lex euangelica per xpm deū et hoies fuit data: vt pz in euāgelio: ita per aplos aliosq; xpi discipulos p orbē fuit publicata vt pz in hoc libro aplos actib; intitulato: ppter qd saluator dixit eis Mat. vlti. Etes in mūd vniuersū predicare euāgelii oi creature. Hec aut publicatō facta est p spiritum sanctū principaliter et p aplos misterialiter mat. x. Nō est vos estis qui loqimī sed spūs patris vestri qui loquit in vobis. ppter qd verbū ppositū ad literā dī de ipis: Repleti sūt etc. In quo duo notantur. scilicet aplos aliorūq; xpi discipulorū p spūs sanctū pfortatio: cū dī: Repleti sūt oēs spiritus sancto. Scdm ē p eodē euāgelia publicatō: cū subdit: Et ceperūt loqui. q duo sanctus lucas psequit in h libro: vt videbit psequendo. Circa primū tria ponūt. s. virtus efficiens ibi. Spiritus sancto. scdo modus sufficiens: ibi. Repleti sūt. terco ceterus suscipiens: ibi. Oēs. Circa pmi sciendū q pphete spūs sancto inspirati locuti sūt fm q dī secūda pe. j. Nō volūtate hūana allata est aliqñ ppheta: s spiritus sancto inspirati locuti sūt sancti hoies dei: et legem euāgelicam denūciauerūt p xpm dandam: Esa. ii. De syon eribit lex: et verbū dñi de hierusalē: ibi. n. legit xps frēqnter docuisse: et hie. xxxj. Ecce dices veniunt dicat dñs et seriam domui isrl et domui iuda sedus nouū non fm pactū quod pepigi in oreb etc. et sicut pñūciatū fuit erat p ppheras p xpm hoiem spūs sancto repletum: fuit lex euangelica data: vñ Luc. iij. vñ de ipso q ingressus synagoga legit in li. Esa. qd in eo scribit. lxx. Spūs dñi sup me ppter quod vntit me: euāgelizare paupib; misit me. et sequit ibidē. f. Luc. iij. Cepit autē dicere ad illos quia hodie impleta est scriptura bec in aurib; vestris. et sicut spūs sanctus aplos pfortauit et pfectū fecerunt apti ad pdicandū euāgelii: ppter qd de ipso dī. j. cor. xij. Hec aut oia opatur vnus atq; idē spūs diuidens singulis. put vult. et sic pz primū. s. causa efficiens Circa scdm pñūciandū q pfectio sufficiens ad pdicandū euāgelii: nō solū respicit psonā ppiam: s etiam alias p quandā redundantiā: que sunt instruende p sonā doctrinā: talis aut fuit apoloꝝ pfectio collata eis a spūs sancto: nā p sapiētā et eloqntiam facti sūt apti ad pdicandū euāgelii p vniuersū mundū: et h notatur cū dī: Repleti. Ecclē. xj. Si replete fuerint nubes imbres effundent sup terrā. nubes iste sūt apli d qbus dicit: Esa. lx. Qui sunt hi q vt nubes volant. nubes iste fuerunt scientia et eloqntia replete: ppter qd effuderūt sup vniuersas terrā imbres euāgelice doctrine. vnde et in quolibet ipsoꝝ fuit impletū qd dī Ecclē. xxxix. Ipse tāq; imbres emittet eloquia sapientie sue. et sic patet se cū dī. Circa terciū pñūciandū qd donū spūs sancti cōfirmans et pñūciens ad publicationē euāgelii nō solum fuit datū vni aplo s oibus: nec solis apostolis s etia alijs discipulis simul existentib;: fm q dicit hiero. in epistola ad paulinū de oibus sacre scripture libris: et pmo ca. b. libri dicit: Erat autē turba hoim silfere. cxx. et hoc notatur cū dī: Oēs. In quo exprimit ceterus suscipiens spiritus sancti donum fm q scribit. j. ij. ca. et dū pplerent dies pentecostes erant oēs discipuli pariter in codē loco: et factū est repete de celo son; tāq; aduenientis spūs vehementis et repleuit totā domū vbi erant sedētes et sic pz pmi pñūciandū. Circa scdm vñ qd ē euāgelii publicatō: qd ponit ibi: Et ceperūt loqui. Duo notantur ad hoc necessaria. s. exclusio timoris et ostensio feruorū. primū notat cū dī: Et ceperūt. p hoc insinuat manifeste q an loqui nō andebant: imo nec etiā apparere fm q dicit Jo. xx. Cū sero eēt die illa vna sab. et fores eēt etc. sed recepto spūs sancti dono qd foras mittit timorē fm q dī. j. Job. iij. Perfecta charitas foras mittit timorē timorē iste fuit exclusio qd apostolis et pñūciatō eis

data: vnde qlibet eorū potuit dicere illud ps. lxxvj. Nunc cepi bec mutato tertere excelsi. quia quilibet cepit habere constantiam terrore malorū sublato: et bec mutatio fuit tertere excelsi: datis apostolis pñūciatōm predicandi. se cū dī vñ. s. ostensio feruorū notat: cū dī: Loqui. qui feruor in actu predicandi recepto spūs sancto statim fuit ostensus coram iudeis vulgaribus: cū dicitur. j. ij. ca. q petrus feruenter locutus est de xpo. d. Tiri fratres: liceat audenter vobis dicere etc. et subdit ibi. Qui ergo receperunt sermo nes eius baptizati sunt: et apposite sunt in die illa aie circiter tria milia. scdo fuit ostensio coram iudeorū principibus quibus petrus et iohannes constanter responderūt. j. iij. ca. Nō possum; que vidim; et audiim; nō loqui. postea fuit ostensio etiam coram gentibus: vnde. j. xij. iudeis contradicentibus euāgelice predicationi dicit: Tūc cōstanter paulus et barnabas dixerūt: vobis oportebat primū loqui verbum dei: sed qm repellitis illud et indignos vos iudicatis eterne vite: ecce conuertimur ad gentes sic. n. nobis precepit dominus: cui est honor et gloria in secula seculorū Amen.

Incipit pñūciatō beati hie
ronymi presbyteri in librū
actus apostolorū.

Omnit psal
mista: ab
labūt d vir
tutib; i
vtr
tes. P ap
li
pauli epl
as
vndū vno vobis volumine
trāslatas dōmō et rogat iāe
charissimi: act; aplos p
pel
litis: vt trāsserā i latinum:
quē librū nllī dubiū ē a lu
ca atiocheno arte medico:
q postea ipuēs paulo apo
stolo xpi fact; ē discipuls fu
isse editus. Cervices pmit
iposita sept; oneris magni
tudo: q; studia inuidorū re
phēsiōe digna putant ea q
scribim;. Illoꝝ nūq; odio
et tractōe: iuuatē xpo me
uz silebit eloquiū. Act;
apoloꝝ nudā quidē vi
dētur sonare hystoriā et na
scētis ecclie infantiaz tere
re: s; si nouerim; scriptorē
eorū lucā esse medicū: cuius
laus est in euāgelio: anim
aduertimus pariter om
nia vba illius: anime lan
guentis esse medicinam.

Sequitur alius plogus.

Incipit Prologus sup actus aploz.
Lucas antiocensis etc. In isto prologo, procedit p
hic modum. pmo ponit biero. multiplice aucto
ris notificatoz. scdo i scribendo euageliu on dit
ipsius fidelitate: ibi. Dic spūctō instigāte etc.

qz fideliter scripsit
euageliu. terco di
cit q pgruu fuit vt
scribēdi act? apo
stolicos bier pote
statē. vñ dicit. Qui
ñ imerito. qrtō di
cit biero. se vitare
sermōis plixitatē:
ibi. Qd legētibz
etc. Qd yo lucas fu
it medicus officio
qnto officij ipsius
on dit vtilitatē: ibi
Quē ita diuina etc.
Ista sufficiat de p
logo isto. s. n. fere
tot? exponit in p
logo sup lucam.

Capit. j.

Primū quidē.
Dic in
cipit li
ber ac
tus aploz: in q san
ctus lucas pmo se
ptinuat ad pcedē
tia scdo. pseq? sub
seqntia: ibi. Et con
uēscēs. Preceden
tia vñ dca scilicet luce
sūt in eius euāge
lio: in q incipies a
xpi pcursoze: pce
ptōem xpi: natiui
tatē: puerfatōez: z
pdicatōez: mortē:
z resurrectōem: z
ascensōē declarā
uit: z hoc est quod dicit:

Lucas antiocen
sis natōne syrus
cui? laus i euan
gelio canit apud
āriochiā medicē artisegre
gi? z aploz xpi disciplo fū
it: postea vsq? ad pfectionē
paulū secur? aplm sine cri
mie in vgnitate pmanens
teo maluit seruire. Qui se
ptuagita z qtuor ānos eta
tis agens in bithynia obijt
plen? spūctō q instigante i
a chaie p tibo euageliū scri
bēs gre cis fidelibz incarna
tōez dñi fideli narratōe on
dit: eundēq? ex stirpe dauid
descēdisse mōstrauit. Qui ñ
imerito scribēdo z actuuz
aploz potestas in misterio
pat vt teo in teū pleno: z fi
lio pditōis extincto: oīone
ab aplis facta: sorte vñice
electōis nūerus ppleretur.
Sicq? paul? psumationez
aplic? actibz daret q diu cō
tra stimulū calcitrātē dñs

tudie celesti Ad maiorē intellectū victoz duo hic sunt
videnda. pmo est vtrū resurrectō xpi debuit argumentis
pbari. Ad qd dicendū q argumentū vno mō esse rō rei
dubie faciēs fidē. i. certitudine qd esse nō pōt nisi pce
dat ex pūncipis p se notis sicut fit in scientijs temon-

elegisset. Qd legētibz z req
rētibz teū breui potius vo
luit on dē smone: q plixius
aliqd fastidiētibz pdidisse
sciens q opantē agricolaz
opteat p mū d suis fructi
bus edere. Quē ita diuina
subsecuta ē gra: vt nō soluz
corporeo s etis aialibz: et?
proficeret medicina.

Incipit lib actuū aploz
bti Auce euāgeliste.
Capitulum. j.

Primū qui
dē smonez
feci te oib?
o teophile
q cepit bie
sus facere z
docē: vsq? i diē q picipiens
aplis p spūctm? qd elegit
assumpr? ē. Quibz z p bu
it scipm viuū post passionē
suā in mltris argumētis p
dies quadraginta apparēs
eis: z loquēs de regno dei.

stratis z alijs. ta
lib? argumentis
nō debuit resur
rectio xpi pbari
q ē articul? fidēi
d talib? n. nō bz
certitudo euidē
tie in pñti saltēz
d coi cursu. Alio
mō accipit argu
mentū aliqd ser
sibile signū: qd
inducit ad mai
festatōez alicui?
veritatis: q noie
argumēti alicui?
vñ pbs in libr?
suis: z hoc mō ac
cipiēdo argumē
tū xps suā resur
rectōē declarā
uit argumentis
in qrtum p euidē
tia signa se vcre
resurrexisse offē
dit q fuit neces
sariū aplis fieri.
pmo. pte scipos:
eo q eoz corda
nō erāt disposi
ta ad credendūz
d facili cō resur
rectōez. vñ dicit
eis luce vlti.
stulti z tardi cor
ad credendūz in
oibus que locu
ti sūt. p bē. scdo
ppter alios vt p
bmōi signa eis

ostensa eoz testimoniu de xpo efficacius reddet: fm il
lud. j. Joh. j. Quod audiuimus z vidim? nostris ocu
lis z manus nostre ptercauerūt de vbo vite testamur
z annūciam? vob. scdm est de glitate z efficacia bmo
argumentoz. Circa qd sciendū. q vera resurrectō de q
fit sermo hic ē reditus eiusdem boīs in numero d mor
te corporali ad vitā gloriozam: z hoc fuit on sūz in xpo
tam expte corpore qz ex pte aie: ex pte n. corporeis pri
mo fuit ostensum q xpi corpus post resurrectōem fuit
verum corpus z solidum: non corpus fantasticum vel
rarum sicut aer vel per hoc q palpabile pbeuit
ipsum: luce vlti. Palpatez videte: quia spūctus offa z
carnem non habet sicut me videtis habere. secundo
fuit ostensum q erat corpus humanū: per hoc q offen
dit veram humanam effigiem oculis distinguibilem
ab alijs effigiebus. Tercio fuit ostensum q erat idem
corpus numero: quod habuit prius ante mortem:
ostendendo cicatrices vulnerum: luce vlti. Videte ma
nus meas z pedes meos: quia ego ipse sum: z Joh. xx.
dicit thome. Infer digi um tuū huc z vide man? meas
z affer manū tuam z mitte in latus meū z noli ēē in cre
dulus s fidelis. Similiter ex pte anime iterato cor: poi
vñite veritatem sue resurrectionis ostendit: z hoc per
opera triplicis vite. primo quidem p opus vite nutriti
ue: in hoc q cū discipulis māducauit: vt habet luce vl
ti. Obtrulerūt ei partē piscis assi z fauū mellis: z cū mā
ducaisset coram eis sumens reliquias dedit eis. secūdo
p opa vite sensitue: in hoc q discipulis ad interrogata

Primū qd est. i. pmo. s. in
euanglio. b Sermonē feci de oibus. nō dicit oia: qd
oia facta xpi nō possunt p singula scribi: fm q dicit Joh.
vlti. Sunt autē talia mltā q fecit biefus q si scribāt p sin
gula nec ipm arbitroz mūdū capere eos q scribēdi sunt
libros: s dicit: c De oibus. qz d pertinentibus ad xpi
ceptōez: natiuitatē: vitā z mortē: resurrectōez: z ascensū
onē aliqua scripsit. d O teophile. Dic erat quidam
eps asie cui scripserat euageliū: vt patz in eius prologo: z
eidez scripsit bunc libz. e Que cepit biefus facere z
docere. ne silis esset scribis z pbaris de quibus dicit in
properado: Nat. xxiij. Dicunt. n. z nō faciūt. H em co
cere z male viuere nihil aliud ē q se sua voce dānare. f
Vsq? in diem ascensionis sue: g Qua picipiens aplis
p spūctm. q. s. pdicarēt euageliū Nat. vlti. vt. s. alle
gatiū est. h Quos elegit. p ceteris ad officium aposto
latus. i Assumptus est. de terra ad celum in sua bna
nitate: fm diuinitatē. n. q necessario est vbiq? non puenit
ei de loco ad locū transire: assumptus est autē a tota trīni
tate assumptionem illā faciente: q in oibus effectibus pñ
cipaliter opatur: z etiam a seipso: nam corp? gloriosus sic
est in potestate aie q obediuit ei ad nutū ad modū locale
assumptus est etiam a nube pstante ei obsequium: k
Quibz z p buit scipm viuū. p resurrectōez. l In mul
tis argumentis. de sua resurrectōe facientibus fidem.
m Per dies. xl. apparēs eis. qd nō ē sic intelligēdū q in
illis. xl. diebus fuerit pntine cū eis: s qz in illo tps spatio
eis frēqnter appuit. n Loqns de regno dei. i. d beati